

Den store årlige RØDbybyfest skulle i gang. Alle de feststemte RØDbyborgere var festklædte og stod og ventede på, at den af borgerne udvalgte RØDbybyfestkoordinator skulle gå på scenen for at byde velkommen og fortælle lidt om de mange underholdere, der skulle komme til byen på RØDbybyfestdagen.

Det lød som om, højtalerne begyndte at skratte... Det var dog bare *The Red Caps & Mad Tangens*, der forsøgte at lodde stemningen og stemme deres instrumenter...

Så gik RØDbybyfestkoordinatoren på scenen.

"Velkommen alle godtfolk, skidtfolk, bønder og borgere i RØDby til vores årlige RØDbybyfest", startede han, mens han tænkte på, hvordan han skulle forklare, at den annoncerede underholdning var blevet ændret, qua at de rigtige musikere var taget videre til Tyskland. "Bare nu at RØDbybyRØDderne ikke laver en scene", tænkte han, "for vi har jo allerede stillet én op"... "Der er desværre sket en ændring i programmet", startede han. "Alle vores annoncerede musikere har taget fejl af vejen her til RØDby og er sejlet sydover, men vi har været så heldige at finde erstatninger og endda med et lokalt islæt". (her RØDmede *Mad Tangens*...) "Så tag godt imod det fantastiske steelband *The Red Caps* med vores egen lokale *Mad Tangens*!

RØDbybyborgerne og alle RØDbybyRØDderne klappede venligt, og vores umusikalske venner gik på scenen.

"Vi starter med en lille ballade", annoncerede *TromPeter*, og så gik de ellers i gang...

Og sikken en ballade det blev... Alle tog sig hurtigt til ørerne, og ikke ret lang tid efter begyndte de at kaste flasker og dåser op mod *The Red Caps & Mad Tangens*, der blev forskrækket over, hvad der skete.

"Tag det bare roligt", sagde RØDbybyfestkoordinatoren til dem, "det er helt normalt, når vi holder RØDbybyfest. Sådant morer de sig altid...", og tumulten foran scenen begyndte for alvor. Det var som at se, når græsplænerne slås... bortset fra, at RØDbyborgerne normalt langede ud efter hinanden i takt til musikken, og det – netop det – kunne de ikke finde rigtig ud af denne dag, så ingen kom alvorligt til skade.

(Det var nu også ret vanskeligt at skulle slå ud efter hinanden, mens man holdt sig for begge ører...)

"Det er nu rart at se, at publikum danser til vores musik", hviskede *Hvirvelvind* til *Ølbassen*, mens de begge spillede og larmede det bedste, de endnu ikke havde lært. "Ja", svarede *Ølbassen*, "Det er rart, at de danser, men er det ikke en underlig dans? Mon det er en ny og moderne udgave af Street Dance?"

TromPeter havde hørt deres hvisken, og mellem et par trut sagde han, at det nok mere var et alternativ til en af de gamle kosakdanse, hvor dansen gik ud på ikke at ramme hinanden med hverken arme eller ben, mens man dansede rundt imellem hinanden.

RØDbybyfestkoordinatoren smilede lykkeligt. "Tænk at vi i år kan holde en RØDbybyfest uden klammeri og RØDt blod flydende rundt i RØDbybygaderne", tænkte han ved sig selv. "I år kan RØDe Kors da slappe af og nyde lidt af festen også".

Pludselig var det første umusikalske nummer forbi... Og hvad skete så?

Ja, de "danseglade" RØDbybyborgere opdagede det slet ikke, fordi de stadig holdt begge hænder for ørerne, så de "dansede" troligt videre.

hvad sidenhen skete, henhører til et "nittende" afsnit.